

ÎNCHEIEREA LUCRĂRILOR SESIUNII MARI ADUNĂRI NAȚIONALE

Yuni la amiază s-au încheiat lucrările sesiunii a X-a a celei de-a V-a legislaturi a Marii Adunări Naționale.

Conducătorii partidului și statului au fost salutați cu puterice și îndelungi aplauze la sosirea în sală.

În loja din dreapta incintei au luat loc tovarășii Nicolae Ceaușescu, Ion Gheorghe Maurer, Chivu Stoica, Paul Niculescu-Mizil, Virgil Trofin, Ilie Verdeț, Maxim Berghianu, Florian Dănilache, Constantin Drăgan, Janos Fazekas, Gheorghe Rădulescu, Leonte Răutu, Vasile Vilecu.

În loja din stânga au luat loc membrii Consiliului de Stat. La lucrările sesiunii au luat parte numeroși invitați, șefi de misiuni diplomatice acreditați la București, ziariști.

În continuarea ordinii de zi ministrul Justiției, Adrian Dănilă, a prezentat expunerea la proiectul de lege privind controlul provenienței unor bunuri ale persoanelor fizice care nu au fost dobândite în mod licit.

Deputatul Tudor Drăganu, vicepreședinte al Comisiei juridice, a prezentat apoi raportul comun al Comisiei economice-financiare și Comisiei juridice la acest proiect de lege.

După discuția pe articole, proiectul de lege a fost supus votului deputaților. Cu amendamente propuse de deputații Marea Adunare Națională a

adoptat prin vot secret, cu bile, cu un titlu nou, Legea privind controlul provenienței unor bunuri ale persoanelor fizice care nu au fost dobândite în mod licit.

S-a trecut apoi la dezbaterile proiectului de lege cu privire la regimul juridic al terenurilor fără construcții din perimetrul construit al municipiilor și orașelor. Expunerea la acest proiect de lege a fost făcută de deputatul Mihai Gere, membru supleant al Comitetului Executiv și C.C. al P.C.R., președintele Comitetului pentru problemele administrației locale.

Deputatul Emiș Bobu, președintele Comisiei administrative, a prezentat raportul comun al Comisiei administrative și Comisiei juridice la acest proiect de lege.

Proiectul de lege a fost discutat apoi pe articole și susținut de deputații. Marea Adunare Națională a adoptat prin vot secret, cu bile, Legea cu privire la regimul juridic al terenurilor fără construcții din perimetrul construit al municipiilor și orașelor.

În continuare, deputatul Mihai Gere a prezentat expunerea la proiectul de lege pentru completarea articolului 10 al Legii nr. 2 din 1968 privind organizarea administrativă a teritoriului Republicii Socialiste România, iar deputatul Petre Dumitrică, vicepreședinte al

Comisiei administrative, a prezentat raportul comun al acestei comisii și al celei juridice la proiectul de lege.

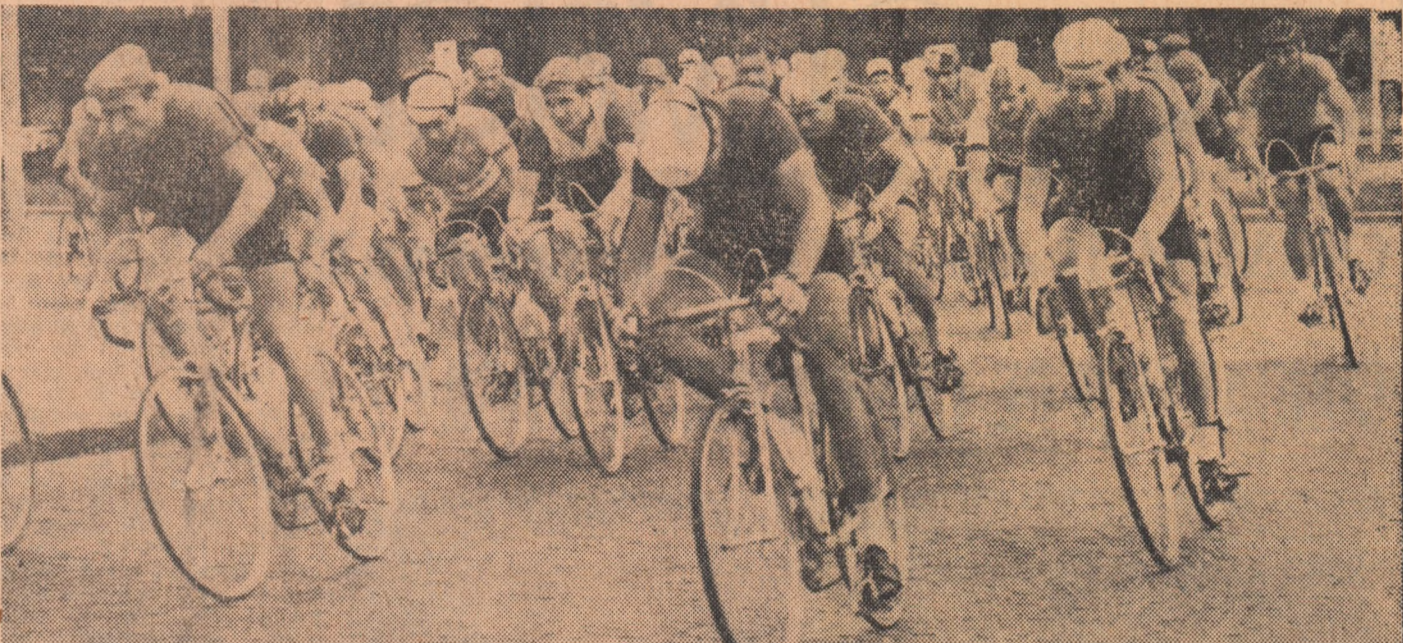
Marea Adunare Națională a aprobat prin vot secret, cu bile, această lege, prin care orașul Rimnicu Vilcea a fost declarat municipiu.

La ultimul punct al ordinii de zi, deputatul Constantin Stătescu, secretarul Consiliului de Stat, a prezentat expunerea cu privire la proiectele de legi pentru aprobarea decretelor cu putere de lege emise de Consiliul de Stat de la ultima sesiune a Marii Adunări Naționale, iar deputatul Mircea Rebreanu, secretarul Comisiei juridice, a expus raportul comisiei.

Trecându-se la votul secret, prin buletine, Marea Adunare Națională a aprobat decretul cu putere de lege emise de Consiliul de Stat de la ultima sesiune.

Cuvîntul de încheiere al sesiunii a fost rostit de tovarășul Ștefan Voicic, președintele Marii Adunări Naționale.

(Agerpres)

Plutonul rulează pe serpentine

Foto: A. NEAGU

Emil Rusu (Dinamo) a câștigat și campionatul național de fond

BRĂSOV, 24 (prin telefon de la trimisul nostru). Dinamovistul EMIL RUSU și-a onorat palmaresul

cu o nouă victorie în proba de fond în campionatul național, a doua din acest an și a șasea din ultimii doi. Triumful său

în proba de fond — pentru că într-adevăr, a fost vorba de un triumf — îi ridică prestigiul în lumea ciclismului pentru faptul că a fost obținut într-o cursă dinamică și dramatică, poate cea mai frumoasă din câte am văzut pe acest traseu în ultima vreme. Cele două bucle peste Piriul Rece și sosirea din Poiana Brașov, cu lungul și greul urcuș care precede, i-au dat

posibilitatea, acestui veritabil campion să-și desfășoare întreaga gamă a talentului, pregătirii și forței uimitoare de care dispune.

La juniori mari, Clujul — care l-a dat pe seniorul E. Rusu — a introdus în circuitul campionilor un nou nume: M. BACOCIU. Câștigătorul a fost urmat de coechipierul, I. SĂLĂJAN — ceea ce ne spune că în

orașul de pe malurile Someșului se ridică o nouă promoție de talente. Brașovul și-a luat „partea leului”, cucerind tricoul de campion la juniori mici prin T. DICEANU. Așa cum spuneam, cursa seniorilor a avut o desfășurare agitată. După ce plutonul a ajuns, surprinzător de compact, la Piriul Rece, ploisteanul I. RĂDĂCINĂ a lansat un atac căruia nimeni nu i-a acordat credit. Abia după ce Predealul a rămas în urmă și ciclistul solitar se afla pe la Dimbușii Morii, din spate au sosit T. Vasile, Cernea, Chima și Drăgan. Intrăm din nou pe șoseaua de munte de la Rîșnov și Drăgan, istovit, rămîne din grupul avansat. Lucrurile încep, însă, să se pre-

FAPT DIVERS?

Eliminarea unui jucător de pe teren, pentru atitudine ireverențioasă față de colegul de întrecere sau arbitrul întârzierii, ar trebui să fie un fapt divers.

Nu este în tenis, însă... În sportul alb, conducătorii de joc se decid foarte greu în a curma nesportivității dese pină la extrem, prin aplicarea pedepsei capitale. Unele remisiunile de pe vremea cînd tenisul purta masca bunelor maniere ipocrite, specifice aristocrației care singură avea acces pe courts-uri, făceau parca de neconceput pină de curînd abateri de gravitatea celor justificînd o trimitere în vestiar a celui vinovat. Ele există, totuși. Literatura sportivă conține mențiuni, cel mai adese de genul anecdotei, asupra unor tenismani care s-au „remarcat” prin temperamentul lor impulsiv, făcînd greutăți arbitrilor. Notoriu este cazul unuia din mușchetarii tenisului francez — nomina odiosa — care, la un Wimbledon al anilor dintre cele două războaie, a răsturnat de pe scaun un septuagenar arbitru de linie care nu văzuse o minge out. Jucătorul nu a fost eliminat — așa ceva nu putea să cadreze cu... gazonul englezesc — ci a primit zimbete condescendente din tribune.

Conflictele cu arbitrii s-au înmulțit totuși în zilele noastre, cînd mingile foarte rapide ale tenismanilor pun în cumpănă chiar pe cei cu un ochi versat în aprecierea milimetrilor la care ele aterizează lîngă linia albă. Adevesa un „out” se transformă în „right” (minge bună), prin complicitatea chiar inocentă a beneficiarului cu cel pus să înregistreze scorul partidei. De aci, nemulțumiri, enervări, scandaluri chiar. Înmulțirea arbitrilor, așezării acum la fiecare dintre cele 8 linii ale terenului, la fileu și la serviciu, nu este decît o rezolvare parțială a problemei.

Și acum, faptul divers. Cel care ne prilejuiește însemnările de față. Este o premieră. Pentru prima oară în istoria campionatelor internaționale de tenis ale Angliei de vest, la Bristol, un jucător a fost eliminat de pe teren. Nu este un jucător oarecare. Cliff Richey, membru al reprezentativei S.U.A. pentru „Cupa Davis”. Nici meciul nu era de plan secundar: semifinala turneului de simplu lor adversarul celui încriminat — curios — este chiar un coechipier de națională al acestuia, tenismanul de culoare Arthur Ashe. La situația de set-set (6-4 3-6) și 2-2 în setul trei, Richey pierde al cincilea ghem, la o decizie pe care o consideră injustă. Se oprește, vociferă, ia o minge și o trimite cu racheta dîncolo de gardul stadionului. În acest moment, se scrie o nouă pagină în istoria turneelor de la Bristol. Cliff Richey este eliminat de pe teren, i se dă meci pierdut și Ashe promovează în finala competiției.

Hotărîrea arbitrilor de la Bristol merită aplauze. Nu știm, însă, în ce măsură ea va avea forță de exemplu pentru alții jucători de tenis care vor, cu tot dinadinsul, să-și facă singuri dreptate pe teren. Problema este deosebit de vastă, ea este actuală pentru întreaga lume sportivă. În soluțiile nu pot fi numai acestea, ale arbitraților ferme. Mai curînd credem că remedul este de natură morală. Ca jucătorii să aopte fără rezerve o atitudine de perfectă sportivitate, indiferent de implicațiile evoluției jocului și a scorului. Ca publicul să privească decontractat, fără patimă, cu adevărat „fair”, osemenea întreceri cure desemnează un învingător dintre doi sau mai mulți adversari, chiar cînd aceștia sînt egali.

Radu VOIA

Semicentenarul clujean

La interval de un an — mai 1967 — mai 1968 — două mari cluburi bucureștene, Steaua și Dinamo, și-au servit cu fast 20 de ani de activitate sportivă.

Mecul de old-boys dintre Rapid și Vasutas Budapesta, disputat recent pe Giulești, a omagiat cei 45 de ani de existență a echipei feroviare. În toamnă, prestigioasa formație de rugby Grișuța Roșie va toasta pentru cei 35 de ani pe care îi va implini. În iară, două asociații sportive cu tradiție — Textila Buhuși și Flacăra Moreni — și-au derulat, recent, amintirile celor 40 de ani de viață.

Antversări sportive ce au prilejuit emoționante reîntîriri ale diferitelor generații de sportivi care au activat ani de-a rîndul sub culorile aceluiași club, retrospective ce au evidențiat succese de prestigiu, amintiri dulci sau amare.

’69 este anul Clujului. În toamna viitoare, primul club studențesc din România își va serba semicentenarul. „Va fi cea mai grandioasă sărbătoare sportivă de pină acum — anticipează secretarul clubului Universitatea, Titus Luaciuc. O presupune bogata tradiție sportivă a Clujului, prestigioasa carte de vizită a „U-ului”.

Preliminariile aniversării au început. Săptămîna trecută, la Casa de cultură a studenților, dr. Onoriu Cheșianu a conferențiat despre „Tulu Hașeganu — întemeietorul sportului universitar

din Cluj”, deschizînd astfel suita de prelegeri și informări asupra sportului din orașul someșean de-a lungul celor 50 de ani de existență.

Sîntem informați, în același timp, că istoria „U-ului” (scrisă o dată de sportivi și rescrisă acum de colaboratorii acestui volum comemorativ), a atins un stadiu avansat. Voină-o completă, marcînd cronologic eveniment de eveniment, realizatorii în timpină, însă, unele greutăți, (legate de datarea unor fapte sau de lipsa unor informații pe anumite perioade), hiatusuri pentru acoperirea cărora autorii apelează, prin intermediul nostru, la „toți aceia

— sportivi, conducători, suporteri — care posedă material (fotografii, clișee, articole din ziar, clasamente, statistici) și la toți cei care pot oferi relații asupra unor partide disputate (indiferent de epocă și disciplină sportivă) sau date din viața și activitatea unor sportivi sau conducători, rugîndu-i călduros să le încredințeze clubului (după reproducere, materialul ilustrativ și documentar va fi remis) păstrînd convingerea că fac un imens serviciu pentru „U”. Adresa: Clubul Universitatea, Piața Păcii nr. 1, Cluj.

Avem convingerea că nu puțini sînt cei care-și vor ojeri, necondiționat, ajutorul. Tocmai această certitudine ne îndreptățește să anticipăm o istorie sportivă clujeană în două tomuri.

N. MȘ.

Începînd de miine, în paginile ziarului

sportul

antrenorul

PETRE

STEINBACH

stă de vorbă

cu copiii

despre

F O T B A L

NOI AMĂNUNTE DE LA C. M. DE POPICE

LUPTA PENTRU SUPREMAȚIA MONDIALĂ CONTINUĂ...

Înaintea C.M. de popice dir. Austria cele mai mari șanse erau atribuite sportivilor din R.D. Germană, R.F. a Germaniei și Austria, care, în afara valorii lor confirmate nu o dată, dispuneau de mai multă vreme și de piste și de materiale de joc asemănătoare celor de la Linz. După cum se știe, sportivul din R.D. Germană au cucerit trei din cele șase titluri, restul medalțiilor de aur revenind reprezentanților României, Iugoslaviei și Cehoslovaciei. Noi amănunte despre comportarea sportivilor români am aflat din discuția

purtată cu secretarul F.R.P. Ladislau Szöcs. — Cum a câștigat medalia de aur echipa noastră feminină? — Am trecut prin mari emoții, pentru că startul a fost dezastruos: Tina Balaban, neacomodîndu-se cu spațiul de lansare, a realizat doar 374 p.d. și astfel echipa noastră se afla după primul

schimb pe ultimul loc. Dar, cînd începusem să ne facem societățile cum putem ocupa măcar un loc onorabil în clasamentul final, Florica Nașgopolu a șters amărăciunea care cuprinsese mîca noastră delegație, jucînd neserapat de bine: 452 p.d. Și fată-ne, după două schimburi, pe poziția a treia. A urmat Crista Szöcs. Ea nu a ratat nici o

lovitură și cu cele 450 de puncte dobîndite am preluat conducerea, pe care Elena Tranșefir, Margareta Szemany și Cornelia Moldoveanu n-au mai cedat-o, în poșta de întreceri depuse de jucătoarele din R.D.G. — Cum explicați faptul că băieții n-au mai putut reedita performanța de la trecuta ediție a C.M.? — Din cauza lipsei de omogenitate a echipei, a trebuit să ne mulțumim cu locul se-

Tr. IOANIȚESCU

(Continuare în pag. a 3-a)

Sus: Popuc (Steagul roșu) și Harșani (Crișul); jos: Mateianu (Progresul) și Stătescu (Politehnica Gaițați)

ANOTIMPUL EXCURSIILOR VA CHEAMA SPRE ORIZONTURI NOI ZIARUL sportul VA OFERA SUGESTII DE ITINERARE ȘI SFATURI PRACTICE ÎN PAGINA TURISM ȘI AUTOMOBILISM CITIȚI, MIINE 26 IUNIE PAGINA SPECIALĂ DE TURISM ȘI AUTOMOBILISM

DUPĂ PRIMA ETAPĂ A TURNEELOR DE BARAJ

Victoria Crișului face disputa și mai pasionantă

TIMIȘOARA, 24 (prin telefon). — Fără... introducere, fără vreo etapă pregătitoare, de studiu, barajul de la Timișoara a debutat direct, printr-o lovitură de teatru. Este adevărat că „firma” întrecerii anunța că posibile rezultate-surpriză, dar — să recunoaștem — mai ales după semifinala Dinamo București—Progresul din „Cupa României” câștigată în condițiile știute (printr-un penal în prelungiri) de actualii deținători ai trofeului, puțini se gîndeau că Progresul va pierde în primul joc al barajului, tocmai la Crișul Oradea. Dar, acesta este fotbalul. Un lanț de surprize, un lanț de necunoscut. O „necunoscută” a fost și echipa de pe malul Gri-

șului. La Timișoara, mulți s-au convins că „11”-le Crișului e nu numai foarte tînr (media de vîrstă: 22 de ani), dar este și talentat și practicînd un fotbal în spiritul recunoscutei tradiții a fotbalului orădean: tehnică bună de joc, deschideri excelente, acoperire inteligentă a terenului, permanentă tendință constructivă etc. Progresul echipă de nivel tociti de un final de sezon foarte dur pentru ea, a avut neșansa să întîlnească o formație care și fizic, dar mai ales psihologic, a fost mult mai înflorită. Acest lucru s-a văzut mai clar după egalarea din min. 46, cînd ne așteptam ca echipa bucureșteană să fie cea

„care vine din urmă” și să obțină decizia. Or, n-a... venit și n-a obținut ea decizia, ci adversara ei, care a rezistat cîteva minute refluxului și a contrat eficace, după o perioadă — repetăm — dificilă, dar pe care a suportat-o și a depășit-o cu surprinzătoare maturitate. Meritele echipei orădene ies mai pregnant în relief raportîndu-le la evoluția echipei bucureștene, care n-a jucat

rău. Fotbaliștii Progresului au făcut și dîmunică o mare risipă de energie și au trecut și ei, de cîteva ori, pe lîngă victorie. Neșansa lor, „combinație” cu șansa adversarilor, șansa adăugată unei evoluții foarte bune a fotbalistilor orădeni, a născut prima surpriză a acestui baraj, care se dovedește mai palpitant chiar decît se anticipa.

Marius POPESCU

Nostalgia revederii...

ARAD, 24 (prin telefon) — Ne-a fost dat, la meciul de baraj dintre Gaz meian Meșias și A. S. Cugir să revedem trei vechi cunoștințe, ale căror nume sînt desigur cunoscuta iubitorilor de fotbal, dar despre care puțini știu că la ora actuală joacă sub culorile echipei din Cugir.

Este vorba de fostul fundaș al U.T.A.-ei, „Tulu” Neamțu, de Pașcanu, cîndva mijlocăș al Progresului București, și, în fine, de coechipierul de

Ovidiu IOANIȚOIAIA

(Continuare în pag. a 3-a)

SUB SEMNUL CERCURILOR OLIMPICE

OLIMPICII în vizita la sportul

CUNOAȘTEȚI PE CAMPIONUL A. VASILE?

S-ar putea pune fără griji pariu cu 90 la sută dintre ferovenii boxului românesc: știți cine este campionul A. Vasile? Întrebarea ar fi oarecum usurată doar dacă am preciza că este vorba de un tânăr de 26 de ani, smead, cu părul negru lucios și cu poamei proeminente, cu riduri evidente coborând spre gura senzuală. Chestiunea ar fi oferită mură-n gură dacă am adăuga că este vorba de posesorul centurii naționale la categoria ușoară.

Cu toate acestea, surpriza rezervată multora este aceea a numelui **Văsteraș** al acestui campion **Antoniu Petre Vasile**. Dintr-un acest apelativ, primul reprezintă preferința părinților (care au avut în copilărie pentru numirile romane, al doilea este numele de botex al tatălui, vrednic muncitor brailean, iar al treilea, a bii acestuia, este numele patronimic, adică de familie, al celui pe care-l cunoaștem din ring și din paginile ziarelor îndobâzite sub prenumele său (pocit unorii și sub forma Antoniu). Așadar, o corectură în palmares: campionul național de box al categoriei

semiușoară în 1965 și 1966, ca și al categoriei ușoară în 1968, se numește **Antoniu Vasile**. Nu de alta, dar ne temem să nu-l dezmoștenescă taică-său sau să-l renege întreaga familie.

Nu-i vorba, de vreo trei ani, de când s-a căsătorit cu o coafeză bucureșteană, instalatorul **Antoniu Vasile** și-a întemeiat o nouă familie. A început, în 1965, abia trei luni după cununie, mirele a făcut soției sale Mariana un splendid dar de nuntă: primul titlu de campion al țării. Acum, când sînt mai puțin de trei luni pînă la nașterea primului mîșter, **Antoniu Vasile** se gîndește cu asiduitate la darul pe care-l va putea aduce acasă. Un medalion? Nu, o medalie. De aur, de argint, de bronz? Cum vor vrea soții și... sovieticul **Frolov**, pe care-l consideră de temut, ca un fin tehnician.

Din 1959, de când a trecut de la tăiatul lemnelor la primirea lecțiilor de box cu maestrul brailean **Georgehe Baltă**, **Antoniu Vasile** a avut timp să învețe a-și cunoaște adversarii și în primul rînd pe sine. L-a mai ajutat firește să ajungă

Întrebare ce-și așteaptă în căștile sportului

Participarea la cel mai sever examen internațional, Jocurile Olimpice de la Ciudad de Mexico, este o problemă extrem de importantă pentru gimnastica noastră feminină. Pe măsură ce data unei decizii definitive se apropie, argumentele pro și contra se confruntă din ce în ce mai tăios, se amîna mereu — poate justificat — ziua cînd hotărîrea finală va fi adoptată. Știm cu toții că, deocamdată, nu prea avem șanse la medallii, căci există azi trei echipe peste care nu se poate trece: Uniunea Sovietică, Cehoslovacia, R. D. Germană. Mulți dintre specialiștii noștri le-au văzut la lucru în ultimele luni pe gimnastele sovietice și pe cele din echipa R. D. Germane și s-au convins de înalta lor pregătire, de forța deosebită de care acestea dispun. Echipa Cehoslovaciei a preferat să rămînă în umbră, dar se poate presupune că deținătoarele titlului de campioane mondiale joacă o „carte” mare. Deci, un calcul simplu care ne arată că echipa noastră nu are șanse, cel puțin teoretic, de a se clasă în primele trei-patru locuri. În cazul participării, va trebui să ne mulțumim, în consecință, cu unul din locurile mai de jos ale ierarhiei mondiale.

Care va fi acesta? Este foarte greu, dacă nu chiar imposibil, de răspuns acum la această întrebare, pentru că un mare număr de echipe reprezentative aspiră cu șanse aproape egale la ocuparea locurilor patru, cinci și șase, echipa Japoniei pîrîndu-ne superioară. Prin prisma concursurilor bilaterale desfășurate în ultimul an, ca și a altor întreceri internaționale, echipele care vor ataca locurile 5-8 sînt, așadar, după opinia noastră, Ungaria, Franța, Bulgaria, România, Suedia, Polonia și Italia.

Dacă așa stau lucrurile, se pune întrebarea ce se așteaptă de la Jocurile Olimpice: medallie sau posibilitatea de a disputa șansele alături de selecțiile amintite? Se doarește repetarea abandonului de la campionatele mondiale din 1966 (Dortmund) sau menținerea în concursul internațional al gimnasticii? Întrucît la medallii nu sînt șanse, trebuie manifestat maximum de grijă pentru soluționarea celui de al doilea aspect al problemei. Întreba, disputa olimpică va fi grea, dar și un loc în ierarhia mondială reprezintă ceva! Și apoi, să nu uităm că absența îndelungată din marile competiții costă unorii extrem de mult. Se afirmă că echipa noastră feminină „nu are așa și este, dar avem convingerea că într-o întrecere cu arbitraj realment neutru ea are toate șansele de a o întrece pe cea bulgară sau pe celelalte, susamintite. Concursul din Bulgaria a evidențiat puterea de concentrare a românelor, mai buna lor stăpînire în momentele decisive, comparativ cu competițiile precedente. Desigur, se poate și mai bine, iar viitoarele întreceri cu Olanda și R. F. a Germaniei probabil că vor confirma acest lucru.

Federația bulgară luase hotărîrea de a participa la J.O. încă înainte de meciul cu România. Noi de ce n-am făcut-o măcar acum? O rapidă decizie definitivă nu poate fi deșert în folosul echipei!

Constantin MACOVEI

PLEDOARIE PENTRU ADEVĂR (II)

- DOUĂ VARIANTE: AMATORISM PUR SAU LICENȚĂ UNICĂ
- SĂ FOLOSIM APORTUL FOȘTILOR RUTIERI I
- JUNIORII — PIATRA DE ÎNCERCARE A CICLISMULUI ROMÂNESC
- BARIERE EXPANSIUNII COMPETIȚIONALE
- LIMITAREA PREMIILOR ȘI UN STRICT CONTROL ANTIDOPING

Analiza cauzelor care au dus la înclăcărea „cartei amatorismului” (de către unii cicliști dintr-o serie de țări, printre care și compatrioții) și la extinderea practicii dopingului necesită, desigur, și o discuție a posibilităților de revenire la normal.

Firește, aceste posibilități depind de condițiile pe care le are ciclismul în țara respectivă, de dorința diriguitorilor de a sacrifica spectaculosul în favoarea readucerii sportului cu pedale în rîndul acelor discipline care contribuie la întărirea tineretului și nu la înfrățirea dezvoltării lui.

O singură problemă rămîne — la același nivel — în discuția tuturor: se dorește menținerea ciclismului amator sau unificarea lui cu cel profesionist sub aceeași licență? Presupunind că dorințele celor ce se ocupă de destinele ciclismului nostru converg spre ciclismul amator vom pune în discuție cîteva propuneri (fără intenția de a le da caracter exhaustiv) culese și selecționate de la personalități ale sportului nostru (membri ai federației, antrenori, cicliști), precum și de la tehnicieni de peste hotare care ne-au vizitat țara și care ne-au făcut cu amabilitate propuneri izvorite din experiența lor.

1. Folosirea mai intensă — atît la întocmirea planurilor de perspectivă, cît și la realizarea lor — a foștilor cicliști. În jurul sportului nostru cu pedale se simte nevoia regupării acestei imense forțe pe care o reprezintă foștii alergători pasionați ai ciclismului. Federația poate găsi mijloace prin care să realizeze această grupare de forțe și, mai ales, are condiții suficiente pentru a pune în aplicare propunerile lor. Este adevărat că și în momentul de față forul de conducere a ciclismului nostru este sprijinit de o serie de foști rutieri. Ei sînt fide membri ai unor comisii, fie antrenori, fie arbitri. Dar, o mare parte dintre cei care cu vreme în urmă se aflau în atenția publicului amator de ciclism nu sînt angajați în nici o acțiune care să contribuie la dezvoltarea sportului cu pedale românesc. Cîteva exemple: **Constantin Șandru**, **Nicolae Maxim**, **Aurel Șelaru**, **Gh. Calcișcă**, **Gh. Șerban-Răduțescu**. Lista ar putea cuprinde zeci și zeci de nume. Este în detrimentul ciclismului nostru că acești oameni să nu-și aducă contribuția experienței și inițiativelor lor la îmbunătățirea permanentă a sportului cu pedale.

2. Dezvoltarea activității de masă. Această problemă trebuie discutată sub două aspecte. Primul se referă la activitatea pe biciclete de turism. F.R. Ciclism, în colaborare cu fabrica de biciclete „Carpați” și organele de resort ale Ministerului Învățămîntului și U.T.C., poate organiza o vastă activitate cicloturistică și competițională. Resursele cicloturismului sînt cunoscute. Vom lua în discuție, deci, posibilitatea organizării unor competiții rutiere pentru posesorii bicicletelor de turism. Prin înființarea unor secții în cadrul asociațiilor sportive școlare s-ar putea crea nucleul care să asigure întrecerilor (poate campionatelor) participanți.

În fiecare sîmbătă sau duminică ar putea fi inițiate concursuri pe distanțe variînd între 5 și 15 km, concursuri care fără îndoială s-ar bucura de mult succes. Din rîndurile lor ar mai putea participa la aceste competiții (organizate pe categorii de vîrstă) ar putea fi recrutați membrii secțiilor de juniori, tineri care să evolueze pe biciclete semicurse și, apoi, pe cele speciale.

Măsurile organizatorice ar trebui să înceapă de la federație. Crearea unei comisii speciale pentru juniori (dependentă direct de biroul federal și condusă de un vicepreședinte al acestui organism) și înființarea unui post de antrenor federal pentru problemele juniorilor ar putea constitui primul pas spre îmbunătățirea activității tinerilor cicliști. Avînd asigurate aceste condiții organizatorice, F.R. Ciclism ar putea — afectînd o bună parte din bugetul său activității juniorilor (micsorarea sumelor destinate pregătirii loturilor republicane — constituiri o primă surse) — să înființeze centre de juniori și în orașele Brașov, Ploiești, Cluj, Timisoara, Iași, Piatra Neamț, Cîmpulung Muscel, Craiova, Sibiu. Conduse de antrenori tineri, dotate cu material corespunzător și asigurate cu un calendar competițional la nivelul necesităților („Criteriul

și stabil în profesia pe care și-a ales-o. Pregătirea de bază și fire incredințată antrenorilor de la cluburi, iar perfecționarea ei celor de la loturi.

Programul competițiilor internaționale la care-și propune F.R.C. să fie reprezentativ nu este necesar să fie restrîns. El trebuie, însă, să se afle în directă concordanță cu principiile expuse mai înainte. Nu competiții cu cîte 14-17 etape și cu kilometraje mari (de peste 200 km) sînt necesare cicliștilor noștri, ci întreceri cu 5-7 etape (maximum 8-10), pe trasee (maximum 150-160 km) și programate în plin sezon. Tînd seama de aceste criterii în care se înscrie ciclismul amator — să se alcătuiască un program internațional judicios, la care să participe, prin rotație, majoritatea rutierilor de performanță. Selecționarea echipei naționale va putea fi făcută în concursuri desemnate special, excluzîndu-se amatorismul de drept și dîndu-se posibilitate tuturor să-și dovedească talentul în competițiile de amploare.

4. Crearea unui sistem premial unic. Pentru a pune stăvilă goanei după cîștiguri (care a generat, așa cum am arătat în prima parte a articolului, o serie de mari neajunsuri), F.R. Ciclism are datoria să elaboreze un sistem — valabil pentru toți organizatorii noștri de curse ciclistice — în care să se prevadă ce premii se pot acorda în competiții, premii gradate pe măsura dificultății întrecerilor și — în orice caz — la nivelul celor admise de regulamentele internaționale pentru amatori.

5. Efectuarea unui strict și permanent control antidoping atît la competițiile juniorilor, cît și la cele ale seniorilor. F.R. Ciclism a avut inițiativa studierii posibilităților de sancționare a celor vinovați de folosirea substanțelor doping. Propunerile sale vor trebui să fie legalizate de forul tutelar, cît mai repede, pentru a se putea acționa pe baza unui statut.

În cazul în care aceste propuneri — pe care le dorim îmbogățite de altele, cît mai multe, făcute de antrenori, arbitri, tehnicieni și cicliști — nu vor fi pe placul membrilor biroului federal și se va acredita ideea creării licențelor unice, este de datoria forului nostru de a face propuneri concrete atît Federației internaționale de ciclism amator, cît și Uniunii cicliste internaționale. O propunere mai veche era aceea de a-i împărți pe rutieri în două categorii: tineret — pînă la 23 de ani și seniori — de la 23 de ani. Se preconiza organizarea de întreceri pe etape și a campionatelor mondiale pe aceste două categorii. Dacă se va considera mai utilă această variantă, atunci vor trebui create condiții asemănătoare cu cele ale profesioniștilor și alergătorilor români. După părerea noastră, această variantă este — din mai multe puncte de vedere — imposibil de realizat la ora actuală.

Hristache NAUM

EMIL RUSU (DINAMO) A CÎȘTIGAT ȘI CAMPIONATUL NAȚIONAL DE FOND

(Urmare din pag. 1)

cel patru au șanse certe pentru sprintul final. Urcușul spre Poiana avea însă să ni-l arate din nou pe E. Rusu dezlănțuit. El l-a părăsit pe colegii de avadare cîștigînd cu fiecare de urcuș un avans tot mai substanțial, avans care-l va deparția valoric față de restul concurenților. Gera, plîndu-tribut eforturilor de mai înainte, nu poate menține nici măcar ritmul lui Cernea, lăsîndu-se devansat, la fel ca și T. Vasile.

CLASAMENTUL: seniori: 1. EMIL RUSU (Dinamo) a parcurs 150 km în 3 h 52.16 — campion de fond al României, 2. St. Cernea (Steaua) la 122.3, 3. G. Grigore (Dinamo) la 2:18, 4. St. Bălan (Volonia Pl.) la 2:18, 5. Fr. Gera (Steaua) la 4:19, 6. N. David (Steaua) la 4:20, 7. T. Vasile (Dinamo) la 4:30, 8. C. Gonțea (Steaua) la 5:22, 9. Gh. Toader (Volonia Buc.) la 5:25, 10. D. Lețea (Victoria Constanța) la 5:25; juniori mari: 1. M. BACOIU (C. S. M. Cluj) a parcurs 85 km în 2h 02.24 — campion de fond al României, 2. I. Sălișjan (C.S.M. Cluj) la 2 sec. 3. M. Joniș (Dinamo) la 2 sec. 3. Juniori mici: 1. T. DICEANU (Tractorul Brașov) a parcurs 65 km în 1h 48.30 — campion de fond al României, 2. Z. Alfay (Mureșul Tg. Mureș), 3. V. Budea (Dezrobirea Brașov) același timp.

Văsterașul ar putea rămîne doar un vis urît...

Indelungată activitate clinică, dr. Strömbeck ne-a precizat: „Nu este vorba de faptul că românii au pierdut unele partide hotărîtoare, ci de maniera în care au pierdut aceste meciuri. Am constatat la luptătorii din primele meciuri, contîndu-se tot mai evident că vin după un sezon foarte încercat, care le-a tocit nervii. Se impune o perioadă de odihnă pentru restabilirea echilibrului nervos și, implicit, al celui valoric, astfel că la J.O. luptătorii români să se poată prezenta la posibilitățile lor reale și recunoscute”.

Punctul de vedere al dr. Strömbeck ni se pare foarte aproape de adevăr. Fenomenul oboseală psihică s-a manifestat la unii dintre luptătorii români chiar din primele meciuri, contîndu-se tot mai evident că vin după un sezon foarte încercat, care le-a tocit nervii. Se impune o perioadă de odihnă pentru restabilirea echilibrului nervos și, implicit, al celui valoric, astfel că la J.O. luptătorii români să se poată prezenta la posibilitățile lor reale și recunoscute.

Punctul de vedere al dr. Strömbeck ni se pare foarte aproape de adevăr. Fenomenul oboseală psihică s-a manifestat la unii dintre luptătorii români chiar din primele meciuri, contîndu-se tot mai evident că vin după un sezon foarte încercat, care le-a tocit nervii. Se impune o perioadă de odihnă pentru restabilirea echilibrului nervos și, implicit, al celui valoric, astfel că la J.O. luptătorii români să se poată prezenta la posibilitățile lor reale și recunoscute.

În alte două partide — foarte importante pentru calificarea în finală — cu luptătorul turc Altin și apoi cu bulgarul Traikov, a intrat pe saltea, parcă paralizat, în postura stranie a unui sportiv predestinat să piardă! La ambii luptători sîrăcia procedurilor tehnice (și în cazul lui Alionescu și o lipsă vizibilă de fantezie, de gândire tactică) s-au făcut simțite din plin, ele contribuind la rezultatele modeste înregistrate.

În ceea ce-l privește pe I. ENACHE și lui I se poate reproșa lipsa de orientare tactică cu care a evoluat în meciul cu Pohl (R.D.G.), pierdut la limită în ultimele secunde, precum și stilul dezordonat folosit în partida cu bulgarul Butrakov, care i-a adus și descalificarea.

Deși nu au pierdut nici un meci, N. NEGUT și N. MARTINESCU nu s-au putut afla printre medallati. Este un paradox determinat, la fel, de lipsa de convingere manifestată în meciul de Negut, în meciurile cu Komarnik, Metz și Overby cu care a terminat la egalitate. Martinescu a fost vitreg de sorți, cît și de unele aranjamente de „culise”.

Într-un singur caz, acela al lui N. BUȘOI, „căderea” își are o explicație total diferită. Aici a intervenit handicapul de greutate. Trebuie să cădem de acord asupra unui lucru care nu mai are nevoie, de altfel, să fie demonstrat: nu se poate merge, cu forță de izbîndă, la categoria grea în fata unor adversari ca Petrov, cu 125 de kilograme sau ca Nudornik, cu 123 de kilograme. Să nu se uite că primii trei clasati în această probă au avut, în ordine, 131 kg — Kment, 140 kg — Kozma și 138 kg — Svenson. Altfel spus, un handicap de forță practic recuperabil pentru Bușoi, care are numai 105 kg.

Asadar, una din cauzele eșecului de la Văsteraș o constituie lipsa unei rezistențe nervoase. Ea a fost determinată după părerea noastră de data prea apropiată a meciului național, de faptul că românii nu au avut loc la aceste întreceri. De asemenea, pregătirea a fost efectuată în intervale foarte lungi și plictisitoare. Este de semnalat totodată faptul că unele valoare roase ca acelea ale U.R.S.S., Bulgariei și Turciei au fost... oculte. Ce fel de verificare s-a realizat în țara europeană? În menul de asemenea, în unele meciuri noi nevoiti să suportăm stare de tensiune continuă, puțin propice unor rezultate remarcabile. Și aceasta tocmai în anul olimpic!

Credeam de asemenea că luptătorii noștri de grec-romane nu li s-a asigurat o pregătire psihologică adecvată. De fapt, la nivelul acestui lot, un asemenea gen de pregătire (pe care eu pun pe seama unei lipsă de înțelegere a fenomenului psihic) este ca și inexistent. Spunem aceasta, după ce am avut prilejul să asistăm la cîteva lecții tînuțe de antrenori. I. Cernea, care a fost departe de a avea un nivel mai înalt decît cel al antrenorilor, a încercat să contracareze adversarul direct, în asemenea condiții, prin activități în jurul lui. În fața adversarilor teoretic mai tari, la meciurile sovietice sau bulgare, el se comportă ca niște victime sigure.

Insuficienta pregătire psihologică este dublată și de o deosebit de deosebită conducere de pe marginea saltelei, în timpul meciului sau în pauzele dintre repize. Stoiicu ni s-a plîns, de pildă, că antrenorul nu l-a încurajat de fel; dimpotrivă, l-a admonestat pentru unele greșeli sau — și mai mult — l-a amenințat că nu va ajunge în Mexico! Bușoi, la fel, ne-a făcut cunoscut că în pauzele dintre repize, în loc de liniștire nervoasă a trebuit să suportăm dojeni și amenințări.

Este evident că sportivii nu trebuie tratați ca niște roboți. Dimpotrivă, trebuie plecat de la premisa că ei sînt — în primul rînd oameni, că fiecare are (sau trebuie să aibă) personalitatea sa. Antrenorul li încumbă sarcina elementară de a contribui la formarea acestei personalități a sportivilor pe care li pregătește, de a cultiva la fiecare din ei simțul deșteptății. Sportivul, dacă va vedea că antrenorul caută să realizeze un asemenea rezultat, va fi și mai receptiv la sfaturi, sportul său va crește. Iar antrenorul și el va deveni, departe de a intra în derută, se impune să găsim — cu calm și răbdare — căile de ieșire din impas. Un asemenea impas s-a mai făcut simțit în meciurile de mopedale de la Toledo și de Balcaniada din 1962, dar luptătorii noștri au reușit să-l depășească cu bine.

Lotul român de grec-romane, care s-a confirmat valoroasă în attea competiții — olimpice, mondiale și europene — este capabil să revină pe linia de plîntură și să ne ofere satisfacții deplină și copioase. J.O. Ar i un bun prilej pentru a considera Văsterașul un buclă în via urît...

Tiberiu STAMA

Intreceri ale școlilor profesionale INVINGĂTORII LA ATLETISM

Duminică, pe stadionul Tineretului, s-a încheiat disputa atletilor care au reprezentat școlile profesionale și tehnice de 4 ani la finala pe țară. Cei mai buni dintre ei au primit, drept răsplătă, titlurile de campioni.

REZULTATE: BAIEȚI I — 100 m: I. Dinu (Roman) 2:41.3; suliță: T. Manole (Cluj) 45.40 m; ciocan: Al. Micu (Brașov) 50.36 m; 300 m: D. Ionescu (Buc.) 39.2; lungime: E. Moreș (Tg. Mureș) 5.67 m; FETE I — 800 m: Maria Lîncă (Buc.) 2:14.9; 100 m: Gherghina Radu (Buc.) 13.5; suliță: Ileana Maier (Oradea) 40.74 m; înălțime: Miliana Micu (Buc.) 1.25 m; 200 m: Gherghina Radu 27.5; greutate: Viorela Brad (Buc.) 12.96 m; 4 x 100 m: M.I.U. Buc. (Ana Hedevaru, Niculina Manea, Ana Iovu, Alexandra Burcea) 53.3; FETE II — 800 m: Niculina Manea 8.2; 500 m: Ana Iovu 1:22.0; înălțime: Paulina Carabageac (Buc.) 1.38 m; greutate: Anica Ștefan (Buzău) 9.50 m.

Despre întrecerile la fotbal, volei și handbal, amănunte în numărul de mîine.

Luptă strînsă în ștafeta 4x400 m. Foto: V. BAGEAC

fotbal

DUPĂ PRIMA ETAPĂ A TURNEELOR DE BARAJ

Notații despre meciurile de la Brașov

BRAȘOV, 24 (Prin telefon). Desigur, înfingerea Gloriei Birlei cu severul scor de 4-0, de către Progresul Brașov, poate fi socotită o surpriză. Aceasta, pentru că și birlieni au avut perioade de dominare, iar raportul de cotele le-a fost net favorabil: 11-3! Dar — după cum atim cu toții — fotbalul se joacă pe goluri și cei care au înscris au fost birlieni... Acesta au profitat de breșele din dispozitivul de apărare advers, asigurându-și victoria. La primele două goluri, apărătorii birlieni au contribuit decisiv. Astfel, în min. 20, fundasul Răileanu a respins o mingă până la Ciupitu, care n-a așteptat o altă invitație și, de la aproximativ 25 m, a putat sec, la seminătime, înscris primul gol. Ca să nu rămână mai prejos, colegul său de linie, Angheluta, l-a „cosit” în careu pe același Ciupitu și lovitura de la 11 m, acordată prompt de arbitru polonez

Stanislav Eksztajn, a fost transformată de Ianču, așa încât în min. 63 — când s-a produs infrafracțiunea — scorul a devenit 2-0. Partida — practic — era jucată. Așteptăm cea de a doua evoluție a Gloriei Birlei, pentru a ne edifica dacă ne-am înșelat — sau nu — când anticipam în evanconicile barajului asupra valorii echipei.

În seșina de duminică seara a comisiei de organizare s-a luat în discuție prima eliminare; jucătorul Otic de la Gloria Birlei, Comisia a hotărât în unanimitate să-l dea respectivului un ultim avertisment. Poate că la prima vedere sancțiunea ar părea ușoară, dar la analiza făcută s-a luat în considerație faptul că eliminarea distată de arbitru jocului a fost făcută pentru a se calma spiritele, care se cam

incălziseră, și nu în urma unei infrafracțiuni flagrante.

Duminică, în tribuna stadiionului Tineretului, majoritatea spectatorilor proveneau din... Rm. Vlcea. Din primul și până în ultimul minut al partidului, ei și-au susținut frenetic echipa, iar după terminarea meciului au făcut o frumoasă demonstrație favorizilor lor care cuceriseră victoria. După cum arătam în cronica noastră din ziarul de luni, scorul întâlnirii ar fi putut lua proporții dacă Mihăilescu, Dăscu și Plugaru ar fi fost mai precizi în surturile pe poartă. Și așa, însă, victoria obținută la limita le-a mărit șansele de a se număra printre viitoarele participante în campionatul diviziei B.

Prin tragere la sorți, s-au stabilit terenurile pe care se vor disputa meciurile etapei a doua a barajului: stadionul Tineretului; Chimia Rm. Vlcea; Progresul Brașov; stadionul Metrom; Victoria Roman-Gloria Birlei.

Pompiliu VINTILA și CAROL GRUIA coresp. principal

Nostalgia revederii...

(Urmare din pag. 1)

altădată al lui Lereter, Remus Lazăr. Trebuie să recunoaștem de la bun început că

revederea a fost, în general, plăcută.

În meciul de duminică, Neamtu și Remus Lazăr și-au făcut datoria. Primul, în cluda unui plus evident de ani și de kilograme, a rămas același bun acrobat pe care-l cunoaștem, dublat de un șuter redutabil în acțiunile ofensive, din păcate puține, la care participă.

Cit despre Remus Lazăr, acesta, în pofida unei oboseli evidente, constituie încă „creierul” atacului cuigorean. Fiăscocul de duminică al cvintetului ofensiv al echipei sale se explică deopotrivă prin neînțelegerea de către coechipieri (mai ales de către Dobai) a intențiilor lui Remus Lazăr, cit și prin pierderea suflului manifestat de Remus spre sfârșitul partidului.

Ceea ce ne-a surprins, însă, a fost nonsalanța cu care tinerii coechipieri au susținut eforturile „bătrânilor”, care au luptat pentru victorie așa cum ar fi trebuit să facă întreaga echipă.

Din partea clubului Dinamo

Consiliul clubului Dinamo București și biroul secției de fotbal mulțumesc pe această cale tuturor celor care au felicitat echipa noastră cu prilejul câștigării „Cupei României”.

Din culisele barajului

Ce tensiune a avut jocul Crișul-Progresul? O probă „indirectă” la sfârșitul meciului, antrenorul lui orădean Ferenczi și pleznise o vinișoară de la năsu...

Mindru, om de bază în echipa Progresului, a ieșit din joc în min. 35, în urma unei luxalii de claviculă. Probabil că nu va mai juca în acest baraj...

Ce spun brașovenii înaintea jocului de miercuri cu Crișul?

Antrenorul Proca: „Victoria orădeanilor asupra Progresului ne-a înmulțit gândurile cu 10”.

Alecu: „Eu sint, totuși, optimist!”

Adamache: „Nu știu ce să mai cred!”

Ce spun orădeenii după jocul cu Progresul?

Antrenorul Ferenczi: „Abia acum începe lupta cea mare!”

Vicepreședintele clubului Al. Torjoc: „Cred că vom intra în divizia A”.

Declarația lui Al. Georgescu (Progresul): „Sintem cu nervii la pământ!”

Evoluția Rapidului este așteptată cu interes la Sofia

SOFIA, 24 (prin telefon). Întâlnirea de miercuri, în care Lokomotiv Sofia și Rapid București se vor afla din nou față în față, în a doua manșă a finalei campionatului european feroviar, este așteptată cu nerăbdare în capitala Bulgariei. Motivul? Mai întâi acela că Rapid este o echipă bine cunoscută în fotbalul sofot, bucurându-se aici de frumoase aprecieri.

De la ultima apariție la Sofia a Rapidului, în 1961, când a susținut, de asemenea, o finală cu Lokomotiv în cadrul „Cupei U.S.C.” au trecut mai mulți ani, dar laurii de campioni au adus Rapidului noi simpatii și în Bulgaria.

Victoria de miercuri trecută a Rapidului, la două goluri diferență, a sporit și mai mult interesul față de partida programată aici, știut fiind faptul că formația bulgară joacă foarte tare pe teren propriu și este deseori capabilă să „întoarcă” un rezultat nefavorabil.

Ce se va întâmpla pe stadionul Vasil Levski? Succesul feroviarilor sofoti în fața colegilor lor din Plovdiv, cu 3-0 (dar victoria putea fi realizată la un scor și mai mare) a evidențiat prospețimea viitorilor adversari ai bucureștenilor. Antrenorul Gh. Berkov a aliniat simbăta o formație în care au apărut mai multe rezerve, titulari în vederea revanșei cu Rapid. Dintre jucătorii utilizați, Hristakiev, I. Gheorghiev și

Cițiva cititori din Fetești semnează o scrisoare în care se declară de acord cu punctul de vedere al ziarului „Sportul” în problema transferărilor și fac o serie de propuneri. Spicuim câteva din ele: Transferările de jos în sus să se realizeze fără dezlegări; un jucător transferat, valid și totuși neutilizat timp de un an, să fie liber a opta pentru altă echipă; fotbalistii militari să nu joace pe timpul stagiului; principiul legitimităților pe termen limitat face inutilă perioada de carantină; jucătorii-studenți să se supună normelor de reglementare bazată pe principiul legitimității pe termen limitat; iar, în altă ordine de idei, grupul acesta de iubitori al fotbalului sugerează să fie adus din străinătate un selecționer unic de mare prestigiu.

Nicolai Decă, din Constanța, se arată mai întâi nemulțumit de conținutul proiectului viitorului regulament de transferări. În continuare, el opinează pentru realizarea unei înțelegeri reciproce între club și jucător și subliniază că rostul federației ar fi numai acela de a parafa acordul și de a veghea la respectarea clauzei sale.

Sandru Bekref, din Brașov, propune ca echipele de A să poată lua jucători fără dezlegare, numai cu avizul Colegiului central de antrenori; fotbalistii în cauză, neutilizați timp de 6 etape, să fie înopiați echipeilor de la care provin. Dreptul de a promova trei jucători fără dezlegare să fie valabil tot anul.

P. Bresan, din București, își începe scrisoarea cu afir-

mația că F. R. Fotbal dovedește o optică ciudată față de modalitatea dezbaterilor publice, o dată ce a publicat așa de tirziu proiectul regulamentului de transferări. Este de părere că atât timp cât nu se va asigura o deplină echitate între echipe nu vom avea un fotbal de calitate și consideră că proiectul regulamentului de transferări menține intacte avantajele de până acum ale

calitatea actualului proiect al regulamentului de transferări, incapabil să împiedice repetarea acestei „istorii”.

CITITORII NE-AU TRIMIS:

Opinii pe marginea proiectului viitorului regulament de transferări

echipei militare și studențesti.

Toader Constantin, din București, ne-a trimis o listă de jucători pe care asociația sportivă Flacăra roșie (reprezentată în divizia C) l-a pierdut în ultimii 7 ani (mai bine zis, l-au fost luați de către alte echipe, unorii fără un temel legal): Răducanu, Ștefănescu (Farul), Lupescu, Citejan, Dobrin (Rapid), Olteanu (F.C. Argeș), Olteanu II (Dinamo Bacău), Pop (Rapid), Adrian Popescu („U” Craiova), Duțan, Guțiu (Polit. București), Secăleanu (C.S.M. Reșița), Stoicescu II, Smeada (A. S. Cugir). Deducem că acest răspuns conține în subțext opinia celor de la Flacăra roșie despre

tru eliminarea acestei posibilități, cititorul nostru propune ca jucătorii transferați fără dezlegare să aibă drept de joc la noua lor echipă, în baza unei vize speciale, ei rămânând, în fapt, legitimați o perioadă la formația de categorie inferioară. În caz de neutilizare în prima lună de campionat, viza specială să-și înceteze valabilitatea. În acest fel, s-ar manifesta mai multă grijă față de soarta echipei mici, precum și față de evoluția unor fotbalisti.

Nicolae Zamora și Ștefan Stambolă (președintele secției de fotbal și vicepreședintele clubului C. F. R. Timișoara) sint de acord, în principiu, cu promo-

varea lesnicioasă a tinerelor talente, dar opinează pentru realizarea ei cu discernământ, încet ea să nu devină o frână pentru dezvoltarea echipeilor de categorie inferioară. Critică slabul randament al centrelor de copii și juniori, precum și al echipei de tineret, doarece cu toată organizarea acestor pepliere, echipele din A „vinedin” jucători pe domeniile altora. Sint de părere că în fața viitorului regulament de transferări toate echipele (sindicale, militare și studențesti) să aibă drepturi egale. Arată, de asemenea, urmăriile favorabile ale legitimațiilor pe termen limitat. În cazul când mai mulți jucători de la o echipă de categorie inferioară sint solicitați la eșalonul superior, propun să se lase la latitudinea conducerii echipei respective aprobarea celor ce vor pleca. Consideră că ar fi necesare două perioade de transferare pe an.

Stan Moraru, din Ploiești, își începe scrisoarea cu propunerea ca jucătorii chemați să-și satisfacă serviciul militar să nu joace la nici o echipă din campionatele republicane în această perioadă, iar la terminare să aibă drept de opțiune pentru orice formație. Fotbalistii admisi la facultate să nu primească drept de joc în primul an de studii, pentru a se dovedi dacă sint hotărâți să se dedice cu seriozitate studiilor. Absolvenții să se poată legitima oriunde. Termenul de legitimație să varieze între unu și patru ani. Cluburile mari să patroneze cîteva formații satelit, de la care transferarea jucătorilor să fie posibilă în tot cursul anului.

„FURATE” DE LA OLTENI...

● În ziua de 19 iunie 1968, în urma unor „dezbateri” nu prea furtivoase, a fost acceptat „divortul” dintre conducerea clubului Universitatea Craiova și cei doi antrenori, R. Cosmoc și Gh. Nuțescu. Motivul (lesne de înțeles): șlaba comportare a echipei pe care au pregătit-o în campionatul recent încheiat.

● Anul acesta, antrenorul N. Oteleanu a promovat în divizia B formația Electroputer Craiova. Pentru cei care nu-l cunosc întreg palmaresul, îl reamintim: în anul 1953-54 a promovat pe... Știința Craiova, în 1955-56 pe Locomotiva Craiova, iar peste zece ani a promovat din nou pe Știința Craiova. Rezultate fructuoase, demne de laudă. La întrebarea noastră dacă ar accepta să preia conducerea Universității Craiova, a răspuns categoric: da. Este nevoie să-i dăm și adresa?

● La întrebarea care sint cauzele evoluției necorespunzătoare a echipei sale, fundasul Mihăilescu a răspuns: „În primul rind îngimfarea unora dintre coechipierii mei, care s-au văzut „peste noapte” jucători de divizia A și se pregăteau „pe pofte”, iar în al doilea rind lipsa de autoritate a antrenorului Cosmoc”.

● „Anul trecut am fost golgeter cu 17 goluri marcate din 23 de partide, anul acesta m-am clasat pe locul patru cu nouă goluri din 16 partide. Care sint cauzele? Am suferit un accident (întinderea de ligamente) care și-acum mă deranjează și ca să fiu sincer, nici nu m-am mai pregătit așa de serios. De asemenea, am fost în permanență prea sever păzit de apărătorii adversi. În campionatul viitor voi deveni din nou golgeter” — ne-a declarat „Iunaru” Oblesneanu.

VASILE URZICEANU corespondent

Debitși, care vor evolua cu siguranță și miercuri, au avut o comportare excelentă, ultimii doi numărându-se printre autorii golurilor. Bonev și A. Vasiliev, de la Lokomotiv Plovdiv, care la București au jucat sub culorile lui Lokomotiv Sofia, și care probabil vor fi utilizați și miercuri, s-au prezentat în

meciul de campionat sub posibilitățile lor.

Echipa Rapidului este așteptată să seosească la Sofia marți dimineață.

Meciul este programat la ora 19 pe cel mai mare stadion al Sofiei și urmează a fi televizat.

C. M.

Lupescu a înscris din lovitură de la 11 m, ridicînd scorul în favoarea echipei sale la 3-1. (Fără din meciul tur Rapid — Lokomotiv Sofia) Foto: N. AUREL

PRONOSPORT

Programul concursului Pronosport de duminică 30 iunie 1968: I. Progresul — Steagul roșu; II. Politehnica Galați — Crișul; III. Gloria Birlei — Chimia Rm. Vlcea; IV. Progresul Brăila — Victoria Roman; V. Metalul Tr. Severin — Gaz metan Medias; VI. Chimica Timișaveni — A.S. Cugir; VII. Șteful Tulcea — Portul Constanța; VIII. S. N. Oltenița — Metalul București; IX. Șolmii Buzău — Flacăra Moreni; X. Rapid Plopieni — Polana Cimpina; XI. Foresta Fălticeni — Chimia Suceava; XII. Internazionale — Torino; XIII. Bologna — Milan.

PREMIILE CONCURSULUI PRONOSPORT Nr. 25 DIN 23 Iunie 1968

Categoria I (13 rezultate) 3 (50%) x 26.070 lei.
Categoria II-a (12 rezultate) 105,5 x 889 lei.
Categoria III-a (11 rezultate) 1074,5 x 131 lei.
Rezultatele meciurilor din 23 iunie 1968 disputate în nocturnă sint: Bologna — Internazionale 0-2, pronostic 2 și Milan — Torino 1-1, pronostic X.

AGENDĂ BOGATĂ ÎN SPORTUL ȘCOLAR

● La Sebeș au avut loc finalele campionatelor republicane școlare de handbal. Iată cum arată clasamentele finale. **BAIEȚI:** 1. Liceul „Mihai Viteazul” București (antrenor, prof. Mihai Petrescu); 2. Liceul nr. 2 „Mihail Eminescu” Iași; 3. Liceul nr. 1 Sebeș; 4. Liceul nr. 1 Reșița; 5. Liceul militar Breaza; 6. Liceul nr. 1 „Mihail Sadoveanu” Iași. **IETE:** 1. Liceul nr. 1 Timișoara (antrenor, prof. Tiberiu Ștercioc); 2. Liceul nr. 2 Tg.

Mureș; 3. Liceul nr. 2 Ploiești; 4. Liceul nr. 2 Iași; 5. Liceul nr. 10 Timișoara; 6. Liceul nr. 39 București. De notat nivelul bun al competiției și prezența pe locuri frumose a echipeilor din Iași (băieți) și Tg. Mureș (fete). ● S-au încheiat „zonele” campionatelor republicane școlare de fotbal. Câștigătoare — Liceul „Nicolae Bălcescu” Cluj. Liceul „Ștefan cel Mare” Suceava. Liceul nr. 1 Calafat, Liceul nr. 1 Băicoi, Liceul nr. 1 Oena Muresului și Liceul nr. 27 București.

Intrecerile, cu participarea a 19 echipe, au avut loc la Ploiești. De remarcat grija pentru o bună selecție. Dovadă — un număr de peste 40 de elevi au avut un gabarit impresionant, de 1,91-2 m! Peste 2 m — Gh. Otelean (Cluj) și C. Habaciuc (Timișoara). ● Cîteva date legate de finalele campionatelor rezervate elevilor, demne de reținut. În cadrul campionatelor republicane ale școlilor de cultură generală a mai rămas să se dispute o singură finală, cea de fotbal. Ea este programată la București, între 28 iunie și 2 iulie. În cadrul liceelor cu program de educație fizică se vor desfășura următoarele finale: **BASCHECH** — Galați, 29 iunie—2 iulie; **HANDBAL** — Tg. Mureș, 30 iunie—2 iulie; **TETRATLON** — Cimpulung Muscel, 7-8 iulie; **ATLETISM** (probe individuale) — Cimpulung Muscel, 20-21 iulie; **GIMNASTICĂ** — Baia Mare, 13-14 iulie.

Zonele au avut loc la Cluj, Galați, Calafat, Cimpina, Rupea, Brașov și București. ● Baschetbaliștii școlilor sportive și-au desemnat formațiile calificate în finale. Iată-le: **FETE:** Brașov, București I, Arad, Bacău, Satu Mare și Craiova. Zona, la care au fost prezente 24 de echipe, s-a desfășurat la Craiova. **BAIEȚI:** Arad, Constanța, Pitești, Tg. Mureș, Medias și Ploiești.

Ambele niciuri de polo, restanțe ale diviziei A, desfășurate duminică dimineață la bazinele Dinamo, s-au încheiat cu victoria formațiilor favorite, la scoruri astronomice. Dinamo București, de pildă, a dispus de Vagonul Arad cu 18-0 (4-0, 3-0, 7-0,

Lupta pentru supremația mondială continuă...

(Urmare din pag. 1)
cund în ierarhia mondială (selecționata R.D. Germane ne-a depășit cu 70 p.d.). C. Rădulescu și V. Măntoiu, care ne obținuseră cu cifre de peste 900 p.d., au realizat la Lina doar 857 p.d. și, respectiv, 843 p.d. Prin urmare, neșiguranța și insuficiența concentrării în momentele decisive ale jucătorilor menționați au influențat direct rezultatul final al reprezentativii noastre masculine.
— Cristina Școș se adă, după calificări la „individual”, la numai un punct de prima clasată. Cum a ajuns în final pe locul 4?
— În jocul de popice, ca și în alte sporturi, e nevoie și de un dram de noroc. Ștefida Lăiner (R.D.G.), noua campionă mondială, a doborât 3 „nouari” din ultimele 3 bile, performanță rară.
— Cristina Școș, totuși, bine și în manșa a doua, fiind depășită de câteva puncte. Alături de ea s-au mai remarcat veteranii Margărita Szemany, Ion Micoroiu și tinerii Ana Marcu și Gh. Silvestru, în care ne punem mari speranțe în viitoarele campionate europene de juniori.
— Sintem informați că la

Lina s-a ținut seșina prezidiului secției de asfalt a F.I.P. Ce probleme s-au discutat?
— Din ordinea de zi a deszbaterilor se desprind următoarele noutăți: de anul se la organiza „Cupa campionilor de campionat”, în prima ediție a campionatelor europene de juniori va avea loc la Nürnberg în a doua jumătate a lunii mai 1969, iar următorul congres al forului internațional își va desfășura lucrările în România, mai precis în Maramureș, în luna iulie 1969. Așadar, sportivii români participanți la cea de a VII-a ediție a campionatelor mondiale de popice s-ar număra printre protagoniștii întrecerilor, ceea ce le-a adus aprecierile specialiștilor străini prezenti la Lina, unde s-au corectat 4 din cele 6 recorduri mondiale, echipa feminină a României fiind (cu 2398 p.d.) autoarea unuia dintre aceste rezultate valoroase. În anul competițional ce urmează, seniorii și juniorii vor fi prezenti la startul unor noi confruntări internaționale, avînd în continuare mîstunea, pe cît de grea, pe atît de nobilă, de a păstra prestigiul de care se bucură sportul românesc în arena mondială.

V. Costa confirmă: 69,1 și 2:33,1

Doă victorii ale brasistului timișorcan la Bratislava

sec de recordurile țării). Alte rezultate:
100 m liber (m): Chicoy (Spania) 54,5; Kucsera (Ung.) 55,6; 100 m liber (f): Kozicova (Ceh.) 62,5; 100 m spate (m): Tichy (Ceh.) 63,5; 100 m spate (f): Hafner (Austria) 1:10,4; A. ANDREI 1:12,0; 100 m bras (m): V. COSTA 69,1; Duran (Sp.) 71,9; 100 m bras (f): C. Filipovici (Austria) 1:18,5; 100 m delin (f): Anton (Anglia) 69,1; A. ȘTERNER 71,8; 400 m mixt (m): Pacel (POL) 4:58,0; 200 m bras (m): V. COSTA 2:33,1; Duran 2:36,7; Boltart (R.F.G.) 2:38,5; 200 m spate (f): Hafner 2:33,5; Patricke (Finl.) 2:34,0; A. ANDREI 2:35,6; 400 m liber (m): Mikula (Finl.) 4:24,5; 400 m liber (f): Harao (Finl.) 4:51,8; 200 m spate (m): Tichy 2:16,8; 200 m mixt (m): Schmid (Austria) 2:20,0;

Scoruri astronomice în ultimele restanțe

4-0), ca urmare ațt a vâlditei poftă de joc a poloștilor bucureșteni, cit și a comporării sub orice critică a arădenilor. Au înscris Kroner 6, Grințescu 2, Zahan 2, Blajec 3, Novac 3, Mihăilescu 1, Zamfirescu 1. A arbitrat o partidă fără probleme H. Iacobini. În întîlnirea cu Industria linei Timișoara, Steaua a avut o repriză slabă (a doua), ceea ce nu a împiedicat-o ca pînă la urmă să-și rotunjescă câștigător golaverajul. Scor final: 11-1 (3-0, 1-1, 4-0, 3-0). Au înscris Culinăec 6, Ișranu 2, Neacșu 1, Marica 1, Szabo 1 pentru Steaua, respectiv Cinteanu. A condus bine I. Drăgan. **G. VASILIU** — coresp.

Ambele niciuri de polo, restanțe ale diviziei A, desfășurate duminică dimineață la bazinele Dinamo, s-au încheiat cu victoria formațiilor favorite, la scoruri astronomice. Dinamo București, de pildă, a dispus de Vagonul Arad cu 18-0 (4-0, 3-0, 7-0,

DE LA CLUJ PÎN-LA CONSTANȚA, DIN ORADEA LA GALAȚI, CE UȘOR PARCURG DISTANȚA MOTORETELE „CARPAȚI”!

- viteză maximă: 55 km pe oră;
- viteză de regim: 40 km pe oră;
- consum benzină: cca 2 litri la 100 km;
- costul transportului a două persoane (145 kg) inclusiv uzura pieselor pe o distanță de 10 km este de cca 0,45 lei;
- SE VINDE ȘI CU PLATA ÎN RATE.

TRIMIȘII NOȘTRI SPECIALI TRANSMIT:

„Repetiția generală” a campionatului mondial feminin de handbal — așteptată cu mare interes

NEGOTIN, 24 (prin telefon). Agenda sportivă a acestei săptămâni nu este prea încălzită în Iugoslavia. Evenimentele cuprinse în afișele sportive sau care își găsesc loc în coloanele cotidienele din Belgrad, Zagreb, Ljubljana sau Sarajevo nu sînt prea numeroase. În schimb, ele au avantajul că oferă amatorilor de sport competiții de calitate, deosebit de atractive, compensînd astfel lipsa lor de varietate.

Așa se explică faptul că atenția tuturor este îndreptată aci îndusebi spre două întreceri. Prima dintre ele fiind, fără îndoială, apropiatul joc de fotbal dintre reprezentativele Iugoslaviei și Braziliei, iar cea de a doua marea turneu feminin de handbal, dotat cu „Trofeul Tajmaidan”.

Intrecerea handbalistelor din cele 7 selecționate naționale, care s-au înfățișat în cursul dimineții la Belgrad, de unde au plecat apoi spre Skoplje și Negotin, stîrnește un mare interes nu numai în Iugoslavia, ci și în întreaga Europă, pentru că ea constituie o veritabilă repetiție generală a viitorului campionat mondial, programat pentru luna decembrie a acestui an în Uniunea Sovietică. Din cele nouă formații calificate pentru turneul final al acestui campionat mondial, șapte își vor disputa fîntinețea pe terenurile din Belgrad, Skoplje, Negotin și Vrnaska Banja, așa că „Trofeul Tajmaidan” constituie un excelent prilej de măsurare a forțelor cu 5 luni înainte de disputa pentru titlul mondial, o bună ocazie de a se verifica pregătirile efectuate în fiecare tabără pînă în prezent.

Despre aceste lucruri discutăm cu antrenorii selecțiunii noastre, Francisc Șelion și Valeriu Gojitan, azi, în elegantul autotur care transporta echipa română de la Belgrad spre Negotin, unde alături de selecționata Uniunii Sovietice, Ungariei și de echipa secundă a Iugoslaviei își va disputa șansa de a evolua în turneul final programat în zilele de 29 și 30 iunie la Belgrad. Din cele relatate de antrenorii a reieșit că sarcina tinerelor noastre reprezentante nu este deloc ușoară. În grupa preliminară de la Negotin ele vor avea de înfruntat echipa campioană a lumii (Ungaria) și cea mai puternică selecționată de pe continent la ora actuală (Uniunea Sovietică). Important este, însă, faptul că dificultatea întrecerilor va putea ajuta mai bine la stabilirea unor concluzii eficiente privind activitatea de pregătire în viitor.

În prima zi a turneului, programul cuprinde, în grupa de la Negotin, următoarele jocuri: UNIUNEA SOVIETICĂ—UNGARIA și ROMÂNIA—IUGOSLAVIA. Meciul echipei noastre va fi condus de un arbitru sovietic, nedesemnat încă pînă la ora cînd transmit aceste rânduri. În continuare, programul echipei noastre este următorul: miercuri 26 iunie cu Uniunea Sovietică și joi 27 iunie cu Ungaria.

În grupa de la Skoplje, evoluează echipele reprezentative ale Cehoslovaciei, Danemarcei, R. D. Germane și Iugoslaviei, în prima zi a turneului fiind programate jocurile: R.D.G.—Cehoslovacia, Danemarca—Iugoslavia.

Călin ANTONESCU

Turneul de verificare preolimpică de la Sofia

În prima zi, voleibaliștii români îi înfîlnesc pe cei bulgari

SOFIA, 24 (prin telefon). — Evenimentul central, pe plan mondial, al activității voleibalistice de săptămîna aceasta îl constituie turneul internațional masculin de volei din capitala Bulgariei, la care iau parte 5 dintre cele 10 echipe prezumptive participante la turneul olimpic din Mexic.

Mica Olimpiadă voleibalis-

tică de la Sofia, intrunește pe afiș echipele Cehoslovaciei (campioană mondială), U.R.S.S. (campioană europeană), României (locul II la C.M.), R. D. G. (la patra din lume la C. M. din 1967) și Bulgariei. Aceasta din urmă este, de fapt, marea ambițioasă a turneului, în cadrul căruia vrea să dovedească că are ce căuta la J. O. După cum se vede, turneul este deosebit de puternic. Echipa noastră participă la cea mai grea încercare din cariera sa. Aceasta pentru că intră în luptă descompletată față de lotul său de bază; lipsesc Itrlic, Schreiber, Smerecinski, Stoian, Rotaru și Christiani.

Antrenorul principal al lotului, T. Tănase, ne-a comunicat următoarea formație: Porosnicu (Crețu), Udîșteanu, Drăgan, Bartha, Costinescu

AVANPREMIERA OLIMPICĂ A CĂLĂREȚILOR

AACHEN, 24 (prin telefon). Concursul hipic internațional, care a început sîmbătă și va depăși numeric și valoric ceea ce eram obișnuiți să consemnăm an de an la această competiție (veche de 501 ani), unde se întîlnesc de fiecare dată cei mai buni călăreți din lume.

Principali pretendenți la titlurile olimpice din Mexic s-au aliniat la startul probei de dresaj (11 echipe, printre care și ROMÂNIA: Nicolae Mihailescu, Iosif Molnar, Dumitru Velicu) și obstacole (de asemenea 11 formații, din rîndul cărora, spre regretul unanimității, lipsește echipa României — bine apreciată aici de toți specialiștii — dar care, la ora actuală, dispune de un material cabalin sub valoarea cerută de o asemenea competiție).

Probleme de dresaj — la care participăm cu cinci cai, al șaselea și cel mai valoros (Dana) fiind accidentat la concursul anterior de la Leipzig — au început cu clasicul premiu „St. George”, cîștigat de H. Boldt (R.F.G.). Căli noștri, sosiți la teren direct de la gară, s-au pre-

zentat obosiți și, evoluînd sub posibilitățile reale, nu s-au putut clasa în primii 12. Poate că n-ar fi trebuit să participăm la Leipzig pentru a nu pune întreaga echipă în situația de a se prezenta la startul „Aachen”-ului la numai 24 ore de la terminarea concursului precedent. Sperăm că impresia de oboseală, lăsată la prima probă, nu va influența aprecierile juriului următoarelor întreceri.

Învingătorii primelor probe de obstacole sînt Michael Gockel — R.F.G. (proba de deschidere, înălțimea obstacolelor — 1,40 m, 92 concurenți). Graziano Mancinetti — Italia (proba de viteză, 1,50 m, 60 conc.) și excelentul lan de Kowalczyk — Polonia (proba de categ. grea, 1,50 m, 60 conc.) și premiul măștrilor, 1,60 m, 30 conc.).

Ultima repetiție olimpică a călăreților continuă la dresaj cu „Marele Premiu al orașului Aachen” și la obstacole cu „Cupa Națiunilor” și probele pentru campionatul european.

Felix TOPESCU

Campionatele europene de haltere se apropie de sfîrșit

LENINGRAD, 24 (prin telefon). — Încă două zile de concurs și marea confruntare a celor mai puternici sportivi de pe continent se va încheia.

În ziua a 5-a a „europenelor”, gazdele au reușit o nouă victorie, prin Boris Selitki. Lupta la categoria mijlocie a fost pasionantă. După două probe, Selitki conducea cu 2,5 kg. în fața polo-

nezului Ozimek. În ultima mișcare — aruncat — ambii încep la 175 kg și reușesc. Apoi, Ozimek cere 182,5 kg. El ridică bara la piept, dar nu o poate fixa. Răzbează și Selitki. Ultimele două încercări se încheie, de asemenea cu eșec și astfel, Selitki, la categoria mijlocie a fost pasionant. După două probe, Selitki conducea cu 2,5 kg. în fața polo-

nezului Ozimek. În ultima mișcare — aruncat — ambii încep la 175 kg și reușesc. Apoi, Ozimek cere 182,5 kg. El ridică bara la piept, dar nu o poate fixa. Răzbează și Selitki. Ultimele două încercări se încheie, de asemenea cu eșec și astfel, Selitki, la categoria mijlocie a fost pasionant. După două probe, Selitki conducea cu 2,5 kg. în fața polo-

nezului Ozimek. În ultima mișcare — aruncat — ambii încep la 175 kg și reușesc. Apoi, Ozimek cere 182,5 kg. El ridică bara la piept, dar nu o poate fixa. Răzbează și Selitki. Ultimele două încercări se încheie, de asemenea cu eșec și astfel, Selitki, la categoria mijlocie a fost pasionant. După două probe, Selitki conducea cu 2,5 kg. în fața polo-

nezului Ozimek. În ultima mișcare — aruncat — ambii încep la 175 kg și reușesc. Apoi, Ozimek cere 182,5 kg. El ridică bara la piept, dar nu o poate fixa. Răzbează și Selitki. Ultimele două încercări se încheie, de asemenea cu eșec și astfel, Selitki, la categoria mijlocie a fost pasionant. După două probe, Selitki conducea cu 2,5 kg. în fața polo-

nezului Ozimek. În ultima mișcare — aruncat — ambii încep la 175 kg și reușesc. Apoi, Ozimek cere 182,5 kg. El ridică bara la piept, dar nu o poate fixa. Răzbează și Selitki. Ultimele două încercări se încheie, de asemenea cu eșec și astfel, Selitki, la categoria mijlocie a fost pasionant. După două probe, Selitki conducea cu 2,5 kg. în fața polo-

nezului Ozimek. În ultima mișcare — aruncat — ambii încep la 175 kg și reușesc. Apoi, Ozimek cere 182,5 kg. El ridică bara la piept, dar nu o poate fixa. Răzbează și Selitki. Ultimele două încercări se încheie, de asemenea cu eșec și astfel, Selitki, la categoria mijlocie a fost pasionant. După două probe, Selitki conducea cu 2,5 kg. în fața polo-

nezului Ozimek. În ultima mișcare — aruncat — ambii încep la 175 kg și reușesc. Apoi, Ozimek cere 182,5 kg. El ridică bara la piept, dar nu o poate fixa. Răzbează și Selitki. Ultimele două încercări se încheie, de asemenea cu eșec și astfel, Selitki, la categoria mijlocie a fost pasionant. După două probe, Selitki conducea cu 2,5 kg. în fața polo-

nezului Ozimek. În ultima mișcare — aruncat — ambii încep la 175 kg și reușesc. Apoi, Ozimek cere 182,5 kg. El ridică bara la piept, dar nu o poate fixa. Răzbează și Selitki. Ultimele două încercări se încheie, de asemenea cu eșec și astfel, Selitki, la categoria mijlocie a fost pasionant. După două probe, Selitki conducea cu 2,5 kg. în fața polo-

nezului Ozimek. În ultima mișcare — aruncat — ambii încep la 175 kg și reușesc. Apoi, Ozimek cere 182,5 kg. El ridică bara la piept, dar nu o poate fixa. Răzbează și Selitki. Ultimele două încercări se încheie, de asemenea cu eșec și astfel, Selitki, la categoria mijlocie a fost pasionant. După două probe, Selitki conducea cu 2,5 kg. în fața polo-

nezului Ozimek. În ultima mișcare — aruncat — ambii încep la 175 kg și reușesc. Apoi, Ozimek cere 182,5 kg. El ridică bara la piept, dar nu o poate fixa. Răzbează și Selitki. Ultimele două încercări se încheie, de asemenea cu eșec și astfel, Selitki, la categoria mijlocie a fost pasionant. După două probe, Selitki conducea cu 2,5 kg. în fața polo-

nezului Ozimek. În ultima mișcare — aruncat — ambii încep la 175 kg și reușesc. Apoi, Ozimek cere 182,5 kg. El ridică bara la piept, dar nu o poate fixa. Răzbează și Selitki. Ultimele două încercări se încheie, de asemenea cu eșec și astfel, Selitki, la categoria mijlocie a fost pasionant. După două probe, Selitki conducea cu 2,5 kg. în fața polo-

nezului Ozimek. În ultima mișcare — aruncat — ambii încep la 175 kg și reușesc. Apoi, Ozimek cere 182,5 kg. El ridică bara la piept, dar nu o poate fixa. Răzbează și Selitki. Ultimele două încercări se încheie, de asemenea cu eșec și astfel, Selitki, la categoria mijlocie a fost pasionant. După două probe, Selitki conducea cu 2,5 kg. în fața polo-

nezului Ozimek. În ultima mișcare — aruncat — ambii încep la 175 kg și reușesc. Apoi, Ozimek cere 182,5 kg. El ridică bara la piept, dar nu o poate fixa. Răzbează și Selitki. Ultimele două încercări se încheie, de asemenea cu eșec și astfel, Selitki, la categoria mijlocie a fost pasionant. După două probe, Selitki conducea cu 2,5 kg. în fața polo-

nezului Ozimek. În ultima mișcare — aruncat — ambii încep la 175 kg și reușesc. Apoi, Ozimek cere 182,5 kg. El ridică bara la piept, dar nu o poate fixa. Răzbează și Selitki. Ultimele două încercări se încheie, de asemenea cu eșec și astfel, Selitki, la categoria mijlocie a fost pasionant. După două probe, Selitki conducea cu 2,5 kg. în fața polo-

nezului Ozimek. În ultima mișcare — aruncat — ambii încep la 175 kg și reușesc. Apoi, Ozimek cere 182,5 kg. El ridică bara la piept, dar nu o poate fixa. Răzbează și Selitki. Ultimele două încercări se încheie, de asemenea cu eșec și astfel, Selitki, la categoria mijlocie a fost pasionant. După două probe, Selitki conducea cu 2,5 kg. în fața polo-

nezului Ozimek. În ultima mișcare — aruncat — ambii încep la 175 kg și reușesc. Apoi, Ozimek cere 182,5 kg. El ridică bara la piept, dar nu o poate fixa. Răzbează și Selitki. Ultimele două încercări se încheie, de asemenea cu eșec și astfel, Selitki, la categoria mijlocie a fost pasionant. După două probe, Selitki conducea cu 2,5 kg. în fața polo-

nezului Ozimek. În ultima mișcare — aruncat — ambii încep la 175 kg și reușesc. Apoi, Ozimek cere 182,5 kg. El ridică bara la piept, dar nu o poate fixa. Răzbează și Selitki. Ultimele două încercări se încheie, de asemenea cu eșec și astfel, Selitki, la categoria mijlocie a fost pasionant. După două probe, Selitki conducea cu 2,5 kg. în fața polo-

nezului Ozimek. În ultima mișcare — aruncat — ambii încep la 175 kg și reușesc. Apoi, Ozimek cere 182,5 kg. El ridică bara la piept, dar nu o poate fixa. Răzbează și Selitki. Ultimele două încercări se încheie, de asemenea cu eșec și astfel, Selitki, la categoria mijlocie a fost pasionant. După două probe, Selitki conducea cu 2,5 kg. în fața polo-

nezului Ozimek. În ultima mișcare — aruncat — ambii încep la 175 kg și reușesc. Apoi, Ozimek cere 182,5 kg. El ridică bara la piept, dar nu o poate fixa. Răzbează și Selitki. Ultimele două încercări se încheie, de asemenea cu eșec și astfel, Selitki, la categoria mijlocie a fost pasionant. După două probe, Selitki conducea cu 2,5 kg. în fața polo-

nezului Ozimek. În ultima mișcare — aruncat — ambii încep la 175 kg și reușesc. Apoi, Ozimek cere 182,5 kg. El ridică bara la piept, dar nu o poate fixa. Răzbează și Selitki. Ultimele două încercări se încheie, de asemenea cu eșec și astfel, Selitki, la categoria mijlocie a fost pasionant. După două probe, Selitki conducea cu 2,5 kg. în fața polo-

nezului Ozimek. În ultima mișcare — aruncat — ambii încep la 175 kg și reușesc. Apoi, Ozimek cere 182,5 kg. El ridică bara la piept, dar nu o poate fixa. Răzbează și Selitki. Ultimele două încercări se încheie, de asemenea cu eșec și astfel, Selitki, la categoria mijlocie a fost pasionant. După două probe, Selitki conducea cu 2,5 kg. în fața polo-

nezului Ozimek. În ultima mișcare — aruncat — ambii încep la 175 kg și reușesc. Apoi, Ozimek cere 182,5 kg. El ridică bara la piept, dar nu o poate fixa. Răzbează și Selitki. Ultimele două încercări se încheie, de asemenea cu eșec și astfel, Selitki, la categoria mijlocie a fost pasionant. După două probe, Selitki conducea cu 2,5 kg. în fața polo-

nezului Ozimek. În ultima mișcare — aruncat — ambii încep la 175 kg și reușesc. Apoi, Ozimek cere 182,5 kg. El ridică bara la piept, dar nu o poate fixa. Răzbează și Selitki. Ultimele două încercări se încheie, de asemenea cu eșec și astfel, Selitki, la categoria mijlocie a fost pasionant. După două probe, Selitki conducea cu 2,5 kg. în fața polo-

nezului Ozimek. În ultima mișcare — aruncat — ambii încep la 175 kg și reușesc. Apoi, Ozimek cere 182,5 kg. El ridică bara la piept, dar nu o poate fixa. Răzbează și Selitki. Ultimele două încercări se încheie, de asemenea cu eșec și astfel, Selitki, la categoria mijlocie a fost pasionant. După două probe, Selitki conducea cu 2,5 kg. în fața polo-

nezului Ozimek. În ultima mișcare — aruncat — ambii încep la 175 kg și reușesc. Apoi, Ozimek cere 182,5 kg. El ridică bara la piept, dar nu o poate fixa. Răzbează și Selitki. Ultimele două încercări se încheie, de asemenea cu eșec și astfel, Selitki, la categoria mijlocie a fost pasionant. După două probe, Selitki conducea cu 2,5 kg. în fața polo-

nezului Ozimek. În ultima mișcare — aruncat — ambii încep la 175 kg și reușesc. Apoi, Ozimek cere 182,5 kg. El ridică bara la piept, dar nu o poate fixa. Răzbează și Selitki. Ultimele două încercări se încheie, de asemenea cu eșec și astfel, Selitki, la categoria mijlocie a fost pasionant. După două probe, Selitki conducea cu 2,5 kg. în fața polo-

nezului Ozimek. În ultima mișcare — aruncat — ambii încep la 175 kg și reușesc. Apoi, Ozimek cere 182,5 kg. El ridică bara la piept, dar nu o poate fixa. Răzbează și Selitki. Ultimele două încercări se încheie, de asemenea cu eșec și astfel, Selitki, la categoria mijlocie a fost pasionant. După două probe, Selitki conducea cu 2,5 kg. în fața polo-

nezului Ozimek. În ultima mișcare — aruncat — ambii încep la 175 kg și reușesc. Apoi, Ozimek cere 182,5 kg. El ridică bara la piept, dar nu o poate fixa. Răzbează și Selitki. Ultimele două încercări se încheie, de asemenea cu eșec și astfel, Selitki, la categoria mijlocie a fost pasionant. După două probe, Selitki conducea cu 2,5 kg. în fața polo-

nezului Ozimek. În ultima mișcare — aruncat — ambii încep la 175 kg și reușesc. Apoi, Ozimek cere 182,5 kg. El ridică bara la piept, dar nu o poate fixa. Răzbează și Selitki. Ultimele două încercări se încheie, de asemenea cu eșec și astfel, Selitki, la categoria mijlocie a fost pasionant. După două probe, Selitki conducea cu 2,5 kg. în fața polo-

nezului Ozimek. În ultima mișcare — aruncat — ambii încep la 175 kg și reușesc. Apoi, Ozimek cere 182,5 kg. El ridică bara la piept, dar nu o poate fixa. Răzbează și Selitki. Ultimele două încercări se încheie, de asemenea cu eșec și astfel, Selitki, la categoria mijlocie a fost pasionant. După două probe, Selitki conducea cu 2,5 kg. în fața polo-

nezului Ozimek. În ultima mișcare — aruncat — ambii încep la 175 kg și reușesc. Apoi, Ozimek cere 182,5 kg. El ridică bara la piept, dar nu o poate fixa. Răzbează și Selitki. Ultimele două încercări se încheie, de asemenea cu eșec și astfel, Selitki, la categoria mijlocie a fost pasionant. După două probe, Selitki conducea cu 2,5 kg. în fața polo-

nezului Ozimek. În ultima mișcare — aruncat — ambii încep la 175 kg și reușesc. Apoi, Ozimek cere 182,5 kg. El ridică bara la piept, dar nu o poate fixa. Răzbează și Selitki. Ultimele două încercări se încheie, de asemenea cu eșec și astfel, Selitki, la categoria mijlocie a fost pasionant. După două probe, Selitki conducea cu 2,5 kg. în fața polo-

nezului Ozimek. În ultima mișcare — aruncat — ambii încep la 175 kg și reușesc. Apoi, Ozimek cere 182,5 kg. El ridică bara la piept, dar nu o poate fixa. Răzbează și Selitki. Ultimele două încercări se încheie, de asemenea cu eșec și astfel, Selitki, la categoria mijlocie a fost pasionant. După două probe, Selitki conducea cu 2,5 kg. în fața polo-

nezului Ozimek. În ultima mișcare — aruncat — ambii încep la 175 kg și reușesc. Apoi, Ozimek cere 182,5 kg. El ridică bara la piept, dar nu o poate fixa. Răzbează și Selitki. Ultimele două încercări se încheie, de asemenea cu eșec și astfel, Selitki, la categoria mijlocie a fost pasionant. După două probe, Selitki conducea cu 2,5 kg. în fața polo-

nezului Ozimek. În ultima mișcare — aruncat — ambii încep la 175 kg și reușesc. Apoi, Ozimek cere 182,5 kg. El ridică bara la piept, dar nu o poate fixa. Răzbează și Selitki. Ultimele două încercări se încheie, de asemenea cu eșec și astfel, Selitki, la categoria mijlocie a fost pasionant. După două probe, Selitki conducea cu 2,5 kg. în fața polo-

nezului Ozimek. În ultima mișcare — aruncat — ambii încep la 175 kg și reușesc. Apoi, Ozimek cere 182,5 kg. El ridică bara la piept, dar nu o poate fixa. Răzbează și Selitki. Ultimele două încercări se încheie, de asemenea cu eșec și astfel, Selitki, la categoria mijlocie a fost pasionant. După două probe, Selitki conducea cu 2,5 kg. în fața polo-

nezului Ozimek. În ultima mișcare — aruncat — ambii încep la 175 kg și reușesc. Apoi, Ozimek cere 182,5 kg. El ridică bara la piept, dar nu o poate fixa. Răzbează și Selitki. Ultimele două încercări se încheie, de asemenea cu eșec și astfel, Selitki, la categoria mijlocie a fost pasionant. După două probe, Selitki conducea cu 2,5 kg. în fața polo-

nezului Ozimek. În ultima mișcare — aruncat — ambii încep la 175 kg și reușesc. Apoi, Ozimek cere 182,5 kg. El ridică bara la piept, dar nu o poate fixa. Răzbează și Selitki. Ultimele două încercări se încheie, de asemenea cu eșec și astfel, Selitki, la categoria mijlocie a fost pasionant. După două probe, Selitki conducea cu 2,5 kg. în fața polo-

nezului Ozimek. În ultima mișcare — aruncat — ambii încep la 175 kg și reușesc. Apoi, Ozimek cere 182,5 kg. El ridică bara la piept, dar nu o poate fixa. Răzbează și Selitki. Ultimele două încercări se încheie, de asemenea cu eșec și astfel, Selitki, la categoria mijlocie a fost pasionant. După două probe, Selitki conducea cu 2,5 kg. în fața polo-

nezului Ozimek. În ultima mișcare — aruncat — ambii încep la 175 kg și reușesc. Apoi, Ozimek cere 182,5 kg. El ridică bara la piept, dar nu o poate fixa. Răzbează și Selitki. Ultimele două încercări se încheie, de asemenea cu eșec și astfel, Selitki, la categoria mijlocie a fost pasionant. După două probe, Selitki conducea cu 2,5 kg. în fața polo-

nezului Ozimek. În ultima mișcare — aruncat — ambii încep la 175 kg și reușesc. Apoi, Ozimek cere 182,5 kg. El ridică bara la piept, dar nu o poate fixa. Răzbează și Selitki. Ultimele două încercări se încheie, de asemenea cu eșec și astfel, Selitki, la categoria mijlocie a fost pasionant. După două probe, Selitki conducea cu 2,5 kg. în fața polo-

nezului Ozimek. În ultima mișcare — aruncat — ambii încep la 175 kg și reușesc. Apoi, Ozimek cere 182,5 kg. El ridică bara la piept, dar nu o poate fixa. Răzbează și Selitki. Ultimele două încercări se încheie, de asemenea cu eșec și astfel, Selitki, la categoria mijlocie a fost pasionant. După două probe, Selitki conducea cu 2,5 kg. în fața polo-

nezului Ozimek. În ultima mișcare — aruncat — ambii încep la 175 kg și reușesc. Apoi, Ozimek cere 182,5 kg. El ridică bara la piept, dar nu o poate fixa. Răzbează și Selitki. Ultimele două încercări se încheie, de asemenea cu eșec și astfel, Selitki, la categoria mijlocie a fost pasionant. După două probe, Selitki conducea cu 2,5 kg. în fața polo-

nezului Ozimek. În ultima mișcare — aruncat — ambii încep la 175 kg și reușesc. Apoi, Ozimek cere 182,5 kg. El ridică bara la piept, dar nu o poate fixa. Răzbează și Selitki. Ultimele două încercări se încheie, de asemenea cu eșec și astfel, Selitki, la categoria mijlocie a fost pasionant. După două probe, Selitki conducea cu 2,5 kg. în fața polo-

nezului Ozimek. În ultima mișcare — aruncat — ambii încep la 175 kg și reușesc. Apoi, Ozimek cere 182,5 kg. El ridică bara la piept, dar nu o poate fixa. Răzbează și Selitki. Ultimele două încercări se încheie, de asemenea cu eșec și astfel, Selitki, la categoria mijlocie a fost pasionant. După două probe, Selitki conducea cu 2,5 kg. în fața polo-

nezului Ozimek. În ultima mișcare — aruncat — ambii încep la 175 kg și reușesc. Apoi, Ozimek cere 182,5 kg. El ridică bara la piept, dar nu o poate fixa. Răzbează și Selitki. Ultimele două încercări se încheie, de asemenea cu eșec și astfel, Selitki, la categoria mijlocie a fost pasionant. După două probe, Selitki conducea cu 2,5 kg. în fața polo-

nezului Ozimek. În ultima mișcare — aruncat — ambii încep la 175 kg și reușesc. Apoi, Ozimek cere 182,5 kg. El ridică bara la piept, dar nu o poate fixa. Răzbează și Selitki. Ultimele două încercări se încheie, de asemenea cu eșec și astfel, Selitki, la categoria mijlocie a fost pasionant. După două probe, Selitki conducea cu 2,5 kg. în fața polo-

nezului Ozimek. În ultima mișcare — aruncat — ambii încep la 175 kg și reușesc. Apoi, Ozimek cere 182,5 kg. El ridică bara la piept, dar nu o poate fixa. Răzbează și Selitki. Ultimele două încercări se încheie, de asemenea cu eșec și astfel, Selitki, la categoria mijlocie a fost pasionant. După două probe, Selitki conducea cu 2,5 kg. în fața polo-

nezului Ozimek. În ultima mișcare — aruncat — ambii încep la 175 kg și reușesc. Apoi, Ozimek cere 182,5 kg. El ridică bara la piept, dar nu o poate fixa. Răzbează și Selitki. Ultimele două încercări se încheie, de asemenea cu eșec și astfel, Selitki, la categoria mijlocie a fost pasionant. După două probe, Selitki conducea cu 2,5 kg. în fața polo-

nezului Ozimek. În ultima mișcare — aruncat — ambii încep la 175 kg și reușesc. Apoi, Ozimek cere 182,5 kg. El ridică bara la piept, dar nu o poate fixa. Răzbează și Selitki. Ultimele două încercări se încheie, de asemenea cu eșec și astfel, Selitki, la categoria mijlocie a fost pasionant. După două probe, Selitki conducea cu 2,5 kg. în fața polo-

nezului Ozimek. În ultima mișcare — aruncat — ambii încep la 175 kg și reușesc. Apoi, Ozimek cere 182,5 kg. El ridică bara la piept, dar nu o poate fixa. Răzbează și Selitki. Ultimele două încercări se încheie, de asemenea cu eșec și astfel, Selitki, la categoria mijlocie a fost pasionant. După două probe, Selitki conducea cu 2,5 kg. în fața polo-

nezului Ozimek. În ultima mișcare — aruncat — ambii încep la 175 kg și reușesc. Apoi, Ozimek cere 182,5 kg. El ridică bara la piept, dar nu o poate fixa. Răzbează și Selitki. Ultimele două încercări se încheie, de asemenea cu eșec și astfel, Selitki, la categoria mijlocie a fost pasionant. După două probe, Selitki conducea cu 2,5 kg. în fața polo-

nezului Ozimek. În ultima mișcare — aruncat — ambii încep la 175 kg și reușesc. Apoi, Ozimek cere 182,5 kg. El ridică bara la piept, dar nu o poate fixa. Răzbează și Selitki. Ultimele două încercări se încheie, de asemenea cu eșec și astfel, Selitki, la categoria mijlocie a fost pasionant. După două probe, Selitki conducea cu 2,5 kg. în fața polo-

nezului Ozimek. În ultima mișcare — aruncat — ambii încep la 175 kg și reușesc. Apoi, Ozimek cere 182,5 kg. El ridică bara la piept, dar nu o poate fixa. Răzbează și Selitki. Ultimele două încercări se încheie, de asemenea cu eșec și astfel, Selitki, la categoria mijlocie a fost pasionant. După două probe, Selitki conducea cu 2,5 kg. în fața polo-

nezului Ozimek. În ultima mișcare — aruncat — ambii încep la 175 kg și reușesc. Apoi, Ozimek cere 182,5 kg. El ridică bara la piept, dar nu o poate fixa. Răzbează și Selitki. Ultimele două încercări se încheie, de asemenea cu eșec și astfel, Selitki, la categoria mijlocie a fost pasionant. După două probe, Selitki conducea cu 2,5 kg. în fața polo-

nezului Ozimek. În ultima mișcare — aruncat — ambii încep la 175 kg și reușesc. Apoi, Ozimek cere 182,5 kg. El ridică bara la piept, dar nu o poate fixa. Răzbează și Selitki. Ultimele două încercări se încheie, de asemenea cu eșec și astfel, Selitki, la categoria mijlocie a fost pasionant. După două probe, Selitki conducea cu 2,5 kg. în fața polo-

nezului Ozimek. În ultima mișcare — aruncat — ambii încep la 175 kg și reușesc. Apoi, Ozimek cere 182,5 kg. El ridică bara la piept, dar nu o poate fixa. Răzbează și Selitki. Ultimele două încercări se încheie, de asemenea cu eșec și astfel, Selitki, la categoria mijlocie a fost pasionant. După două probe, Selitki conducea cu 2,5 kg. în fața polo-

nezului Ozimek. În ultima mișcare — aruncat — ambii încep la 175 kg și reușesc. Apoi, Ozimek cere 182,5 kg. El ridică bara la piept, dar nu o poate fixa. Răzbează și Selitki. Ultimele două încercări se încheie, de asemenea cu eșec și astfel, Selitki, la categoria mijlocie a fost pasionant. După două probe, Selitki conducea cu 2,5 kg. în fața polo-

nezului Ozimek. În ultima mișcare — aruncat — ambii încep la 175 kg și reușesc. Apoi, Ozimek cere 182,5 kg. El ridică bara la piept, dar nu o poate fixa. Răzbează și Selitki. Ultimele două încercări se încheie, de asemenea cu eșec și